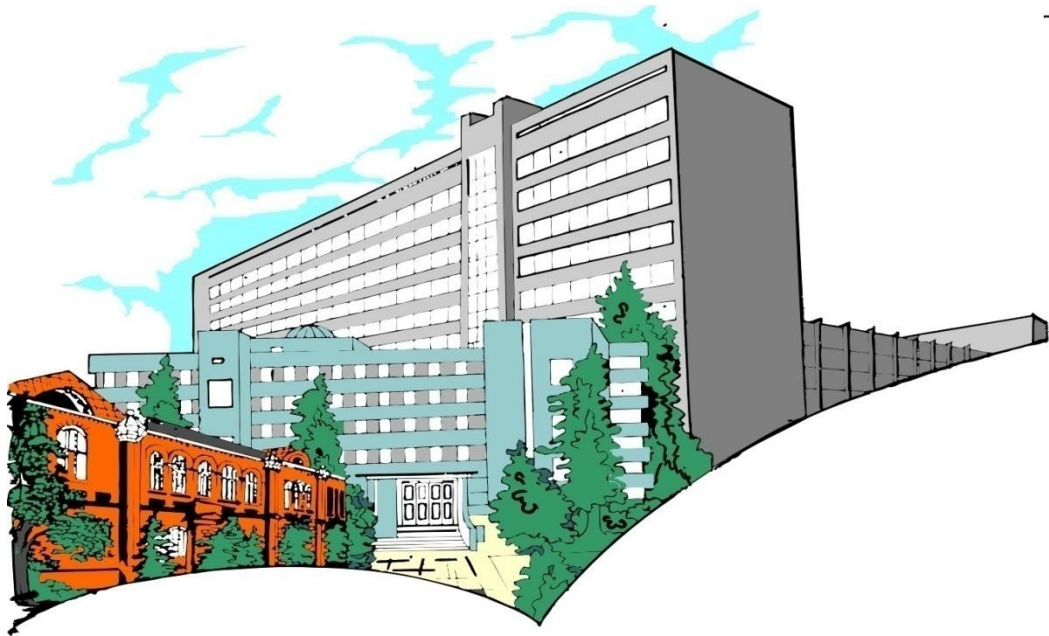

**Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет**

СТУДЕНТСЬКІ НАУКОВІ СТУДІЇ

Випуск 7

Херсон
2022

УДК 378.4

С 88

Затвердила вчена рада Херсонського державного університету
(протокол від 28.02.2022 р. №14)

Голова редакційної колегії:

Сергій Омельчук, перший проректор.

Члени редакційної колегії:

*Наталія Головка, Сергій Думасенко, Наталія Ільїна, Тетяна Козакова,
Тетяна Попович, Сергій Сімченко, Оксана Москвичова, Людмила Харченко-Баранецька,
Олександр Черемісін, Юлія Юріна.*

Студентські наукові студії: збірник наукових праць.

Херсон: ХДУ, 2022. Вип. 7. 48 с.

ISBN 978-617-7090-32-7

У збірникові представлено результати наукових досліджень здобувачів вищої освіти у царині економічних, технічних та гуманітарних наук.

ISBN 978-617-7090-32-7

© ХДУ, 2022

ЗМІСТ

Блажко В. О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В АНГЛОМОВНИХ СЕРІАЛАХ: НА МАТЕРІАЛІ УКРАЇНСЬКОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ СЕРІАЛУ «HOW TO GET AWAY WITH MURDER/ ЯК УНИКНУТИ ПОКАРАННЯ ЗА ВБИВСТВО».....	4
Гаврилюк Т. В. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЗАСІБ ПОПЕРЕДЖЕННЯ СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА ПРОТИ НЕЇ.....	9
Зверяк Є. Ю. ТЕМА ВІЛ/СНІДУ В УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІАПРОСТОРІ (ПРАВОНАХИСНИЙ АСПЕКТ).....	12
Ільїна Т. О. ЕСТЕТИЗАЦІЯ ТА ТЕАТРАЛІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ.....	15
Коршун Ю. К. ОСОБЛИВОСТІ РЕКРЕАЦІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ МОРСЬКОГО БЕРЕГА КІНБУРНЬСЬКОГО ПІВОСТРОВА	17
Костюк Н. В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ЖІНОК- ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВИЦЬ ЗСУ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	22
Мазур Д. В. ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛЬНОЇ ТА НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ДІТЕЙ ЗІ СПЕКТРОМ АУТИСТИЧНИХ ПОРУШЕНЬ	25
Мазур Д. В. МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАЦІЇ У ДІТЕЙ ІЗ РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ	29
Пуняк Д. Р. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МЕДИЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ ТЕРМІНІВ (НА ОСНОВІ УКРАЇНСЬКОМОВНОГО ПЕРЕКЛАДУ ГОТИЧНОЇ ПОВІСТІ Р. СТВЕНСОНА «THE STRANGE CASE OF DR. JEKYLL AND MR. HYDE»/ «ХИМЕРНА ІСТОРІЯ ДОКТОРА ДЖЕКІЛА ТА МІСТЕРА ГАЙДА» М. СТІХИ).....	32
Раєв Д. Г. САМОКОНТРОЛЬ ЗА СТАНОМ ЗДОРОВ'Я УЧНІВ ПІД ЧАС САМОСТІЙНИХ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМИ ВПРАВАМИ.....	36
Резнік К. С. ПЕРСПЕКТИВА РОБОТОТЕХНІКИ ЯК ЧАСТИНИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	38
Саніна К. А. ЖІНКА СЕРЕДНЬОГО ВІКУ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН: ГЕНДЕРНО-ВІКОВИЙ АСПЕКТ	40
Шамаль Д. О. ПРО ПРИРОДУ Й ФУНКЦІЇ АКТИВНИХ ДІСПРИКМЕТНИКІВ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ	44
Відомості про авторів	47

11. Оголошення діагнозів: як правильно повідомити людині про ВІЛ-статус. URL : <https://tsn.ua/ukrayina/ogoloshennya-diagnoziv-yak-pravilno-povidomiti-lyudini-pro-vil-status-1962865.html>
12. Підліткам про ВІЛ: свідомо профілактика й повноцінне життя. URL :
13. Права людини та мас-медіа в Україні. Частина 2: Конспекти лекцій / За ред. Виртосу І., Шендеровського К. Київ: Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2020. URL : https://zmina.ua/content/uploads/sites/2/2020/06/2020-massmedia_in_ukraine_v08_.pdf
14. Релігійні лідери регіону створили ролик на підтримку ВІЛ-інфікованих. URL : <https://11tv.dp.ua/news/20211221-religijni-lidery-regionu-stvoryly-rolyk-na-pidtrymku-vil-infikovanyh.html>
15. Семигіна Т. В., Зубець І. В., Грига І. М. ВІЛ/СНІД на сторінках українських газет і журналів: соціальний аспект проблеми. URL : http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/874/Semyhina_Zubets_Hryha_VIL%20SNID%20na%20storinkakh.pdf?sequence=1&isAllowed=y
16. СНІД – НЕ ВИРОК: що треба знати про хворобу та як зробити тест на ВІЛ вдома. URL: <https://www.5.ua/regiony/snid-ne-vyrok-shcho-treba-znaty-pro-khvorobu-ta-iak-zrobyty-test-na-vil-vdoma-262197.html>
17. Що робити, якщо медичний працівник розголосив ваш ВІЛ-позитивний статус? URL: <https://www.prostir.ua/?library=scho-robyty-yakscho-medychnyj-pratsivnyk-rozholosyv-vash-vil-pozytyvnyj-status>
18. «Я така народилася»: дві історії підлітків про прийняття ВІЛ-позитивного статусу. URL : <https://life.pravda.com.ua/society/2021/12/16/246844/>

УДК 792.03

Ільїна Т. О.

Науковий керівник – доцент кафедри культурології Сергій Думасенко

ЕСТЕТИЗАЦІЯ ТА ТЕАТРАЛІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ

У статті розглянуто феномени естетизації та театралізації. Окреслено їхню роль у культурі постмодернізму.

Ключові слова: естетизація, театралізація, культура постмодернізму, музейний простір.

The phenomena of a estheticization and theatricalization are considered in the article. Their role in the culture of postmodernism is outlined.

Key words: a estheticization, the atricalization, culture of postmodernism, museum space.

Стрімкий розвиток культурних, технологічних та соціально-економічних процесів змінює ставлення людини до навколишнього світу та до самої себе. Активізація процесів естетизації та театралізації є характерною ознакою культури постмодернізму. Вищезгадані феномени впливають на всі сфери людської діяльності, особливо на галузь дозвілля, яка є важливою частиною життя сучасного суспільства.

Постмодерністське відношення до естетичного ґрунтується на синтезі масової та елітарної культури, на стиранні відмінностей між ними. Естетичні цінності стають провідними, водночас сама естетика змінює свої орієнтири – те, що для людини XVII-XVIII ст. було аестетичним, сьогодні викликає емоції та почуття, сприймаючись естетичним. Специфічною рисою естетики на цьому етапі розвитку є розширення її тематичного поля, що тепер стосується не лише мистецтва.

«Культурна трансформація, у якій естетизація постає як всеосяжне явище, не була б можливою, коли б не процеси демократизації і «масовизації» цивілізації, що привели до грандіозного, масштабного зростання тенденцій емансипації особистостей і суспільств. Продовженням цих процесів є рух естетизації як результат масової культури» [5, с. 225].

Людина є повністю включеною в процес естетизації, оскільки на сучасному етапі розвитку культури значущим є орієнтація на естетичні цінності та принципи, стилізації повсякденного життя. Естетизація стає рушієм розвитку культури та суспільства, як наслідок – «естетичний бум». Сфера естетичного переноситься на інші сфери життя людини, розширює свої межі шляхом інтеграції в побут, науку, бізнес, політику, виробництво, мистецтво.

Як зазначає С. Думасенко, «прикладом такої інтеграції є поширення художніх зразків міським простором задля надання йому чуттєвих форм. <...> Місто і мистецтво, синтезуючись, створюють нові художньо-комунікативні моделі, нові продукти стріт-арт культури» [3, с. 69].

Глобальна тенденція до естетизації створює нову естетичну модель світу, де провідною функцією є отримання задоволення, емоцій та вражень. Повсякденність вже не є «сірою», вона наповнена не тільки формами, а й змістами.

Одним із наслідків естетизації є театралізація життя та соціокультурного простору. Театр, як загалом і мистецтво, завжди відзначався домінантною естетичною функцією, одним із видів розваг та способом відпочинку. Вихід театру за звичні межі сцени, трансформування в феномен сучасної культури – театралізацію та перформатизацію, перетворює всі сфери людського життя на шоу, спектакль, на засіб отримання естетичної насолоди; задовольняє прагнення суспільства до видовищності.

«Період постмодернізму, виявляючи велику потребу в театралізації та грі, для її задоволення залучив найяскравіший варіант – видовище» [4, с. 85].

На думку О. Бувалець, «поширеність масового видовища в сучасній культурі актуалізує аналіз театралізації як сучасного художнього принципу для теорії та історії культури, культурології й мистецтвознавства загалом. Традиційні святкові ритуали, обряди нині стали театралізованими виставами, де домінантою всього дійства є естетична функція, веселощі, розваги й відпочинок» [2].

Поняття «театралізація» вже давно вийшло за межі театру та літератури, перетворившись на культурний феномен. Як результат «масовизації», театралізація та естетизація проникають в усі галузі суспільної діяльності, в тому числі й у сферу дозвілля.

Сьогодні дозвілля є однією з основних складових життя сучасної людини. Суспільство потребує емоційної розрядки, способу поринути у старі епохи чи фантастичні світи, і саме театралізація надає йому можливість виробляти нові моделі поведінки, будувати «нову реальність».

О. Бойко вважає, що «зростання значущості сфери дозвілля у сучасних соціокультурних контекстах обумовлює те, що людина вибирає те заняття, яке їй до вподоби і яким їй хочеться займатися. Це якраз і робить дозвілля особливо привабливим та значущим» [1, с. 29].

Тому не дивно, що театралізація почала захоплювати й музеї, адже вони грають важливу роль у культурі дозвілля. Переорієнтація функцій музею з освітньої на розважальну пов'язана з запитамі людей у сучасному суспільстві – сьогодні музей є платформою для проведення вільного часу.

Музей як навчально-виховний та розважальний інститут здійснив перехід від зображення реалістичних аспектів історичних подій до суб'єктивного уявлення образу тієї чи іншої епохи. Найбільш яскраво це продемонстровано у синтезі театру та музею, виникненні театралізованих заходів у приміщеннях музею.

Перформатизація музейного простору, з одного боку, є наслідком процесів театралізації та естетизації в сучасній культурі, а з іншого – вона покликана привернути увагу населення до музеїв, показати, що це абсолютно нова динамічна інституція, що постійно розвивається.

Музеї інтегрують театралізацію у свою сферу, використовуючи її емоційний вплив на відвідувачів та прагнення до катарсису, не забуваючи й про освітню функцію, тобто відбувається поєднання театру і музею, що зумовлює появу нових форм та методів їх взаємодії.

Результати проведеного нами дослідження показали, що трансформація сучасної культури призводить до набуття нею нових рис, характерних для постмодернізму – масовізація, естетизація та театралізація. Вони стають провідними напрямками розвитку культури, оскільки їх орієнтація на отримання задоволення та стилізацію життя змінює модель світу, де значущою стає сфера дозвілля. Театралізація, як наслідок естетизації, задовольняє потреби суспільства в емоційній розрядці, реалізовує прагнення відійти від реального, поринути у новий світ. Театр завжди відзначався естетичною та розважальною функціями, і розширення його меж на сучасному етапі дозволяє говорити про театралізацію як про культурний феномен.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бойко О. П. Особливості дозвілля в епоху постмодерну. Вісник ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. Серія. Філософія. Харків, 2012. Вип. 38. С. 29-37.
2. Бувалець О. О. Театральність і театралізація в сучасному культурологічному дискурсі. Культура України. 2013. Вип. 43. С. 167-175.
3. Думасенко С. Естетизація архітектурних об'єктів засобами мурал-арту. Мистецтво і культура міста : наукові діалоги : колект. моногр. / за ред. А. Білик, В. Сікорської. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 69-81.
4. Міхно Н. Місто як емоційний простір: теоретико-соціологічний аналіз. Грані. 2020. Т. 23, № 3. С. 82-89.
5. Сапенко Р. Естетична теорія в контексті транскультурних процесів та естетизації. Мультиверсум. Філософський альманах: Зб. наук. пр. 2007. Вип. 64. С. 222-230.

УДК 911.2

Коршун Ю. К.

Науковий керівник – асистент кафедри географії та екології Сімченко С. В.

ОСОБЛИВОСТІ РЕКРЕАЦІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ МОРСЬКОГО БЕРЕГА КІНБУРНЬСЬКОГО ПІВОСТРОВА

Анотація. У статті висвітлено проблематику рекреаційного використання морського берега Кінбурнського півострова та аналізуються проблеми та перспективи розвитку рекреації вздовж берега.

Ключові слова: рекреаційне використання, НПП «Білобережжя Святослава», антропогенне навантаження, соціальна значимість, морська літораль.

Мета статті. Виокремити та показати найбільші проблеми рекреаційного використання та застерегти від негативних наслідків соціального впливу.

Постановка завдань. Визначення теоретико-методологічних засад дослідження рекреації морського берега Кінбурнського півострова. Аналіз природних умов, проблем та перспектив рекреаційного використання.

Актуальність дослідження полягає в тому, що досліджувана нами берегова зона Кінбурн-Сува протягом останніх років стала активно використовуватися для рекреаційної та господарської діяльності. Сьогодні це питання є особливо актуальним з тієї причини, що антропогенне навантаження на територію збільшується, а раціональність використання ресурсів погіршується.

Аналіз останніх джерел і публікацій. Вивченням берегової зони та методичних аспектів дослідження Кінбурну займалися Давидов О.В., Чаус В.Б., Роскос О.М., Сімченко С.В., особливостей Кінбурнського півострова – Кривульченко А.І., Давиденко В.М., проблем півострова – Дюмін А.Г., заповідної частини півострова – Малюченко О.І.